ŚLĄSKI WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTKÓW W KATOWICACH
ul. Francuska 12, 40-015 Katowice
tel. (032) 253 77 98, fax. (032) 256 48 58
bip.katowice.wkz.gov.pl
adres e-Doręczeń: AE:PL-95717-25448-TRSDI-22

Katowice, dnia 21 września 2026 r.

K-RD.5140.78.2022.MB (*eDoręczenie*)

DECYZJA

W SPRAWIE WPISU DO REJESTRU ZABYTKÓW NIERUCHOMYCH WOJ. ŚLĄSKIEGO

Na podstawie art. 3, art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 7 pkt 1, art. 8, art. 9 ust. 1, art. 89 pkt 2, art. 91 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1292 ze zm.; dalej: *uooz*), art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025, poz. 1691 ze zm.; dalej: *kpa*), w wyniku postępowania administracyjnego prowadzonego z urzędu,

Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Katowicach
orzeka:

1) wpisać do rejestru zabytków nieruchomych województwa śląskiego następujący zabytek:

A. zespół zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Dolne w Ustroniu w rejonie ulicy Szpitalnej, w miejscowości Ustroń, pow. cieszyński, woj. śląskie, składający się z obiektów:

1. dom „Magnolia" (ul. Szpitalna 15), zlok. na działce ewid. nr 3569/91, obr. 0004;
2. dom „Maciejka" (ul. Szpitalna 19), zlok. na działce ewid. nr 3569/11, obr. 0004;
3. dom „Tulipan" (ul. Szpitalna 21), zlok. na działce ewid. nr 3569/66, obr. 0004;
4. dom „Złocień" (ul. Szpitalna 31), zlok. na działce ewid. nr 3569/80, obr. 0004;
5. dom „Malwa" (ul. Szpitalna 45), zlok. na działce ewid. nr 3549/23, obr. 0004;
6. dom „Róża" (ul. Szpitalna 1), zlok. na działce ewid. nr 3549/21, obr. 0004;
7. budynek szpitala reumatologicznego (ul. Szpitalna 11), zlok. na dz. ewid. nr 3569/71;
wraz z terenem w całości działek ewidencyjnych nr 3569/76, 3569/90, 3569/89, 5142, 3569/85, 3569/91, 3569/78, 3569/11, 3569/66, 3679/8, 3660/2, 3569/87, 3569/80, 3569/14, 3569/71, 3530/5, 4936/6, 3553/3, 3569/7, 3569/74, 3549/21, 3549/23, 3548/8, 3549/7, 3549/6, 3549/5, 3549/25, 3548/10, 3569/93, 3569/96, obr. 0004, gm. m. Ustroń, pow. cieszyński;

B. zespół zabudowy sanatoryjnej Zawodzie Górne w Ustroniu w rejonie ulic Sanatoryjnej i Zdrojowej, w miejscowości Ustroń, pow. cieszyński, woj. śląskie, składający się z obiektów:

1. dom „Narcyz" (ul. Zdrojowa 9), zlok. na działce ewid. nr 3319/5, obr. 0004;
2. dom „Wilga" (ul. Zdrojowa 7), zlok. na działce ewid. nr 3319/60, obr. 0004;
3. dom „Elektron" (ul. Zdrojowa 5), zlok. na działce ewid. nr 3319/48, obr. 0004;
4. dom „Kos" (ul. Zdrojowa 12), zlok. na działce ewid. nr 3319/63, obr. 0004;
5. dom „Jaskółka" (ul. Zdrojowa 10), zlok. na działce ewid. nr 3319/14, obr. 0004;
6. dom „Orlik" (ul. Zdrojowa 8), zlok. na działce ewid. nr 3211/17, obr. 0004;
7. dom „Diament" (ul. Zdrojowa 3), zlok. na działce ewid. nr 3211/39, obr. 0004;
8. dom „Muflon" (ul. Sanatoryjna 32), zlok. na działce ewid. nr 3119/4, obr. 0004;
9. dom „Daniel" (ul. Sanatoryjna 32a), zlok. na działce ewid. nr 3119/6, obr. 0004;
10. dom „Rosomak" (ul. Zdrojowa 2), zlok. na działce ewid. nr 3119/15, obr. 0004;
11. budynek Śląskiego Centrum Rehabilitacji (ul. Zdrojowa 6), zlok. na dz. nr 3211/36, obr. 0004;
wraz z terenem w całości działek ewidencyjnych nr 3319/5, 3319/60, 3319/48, 3319/47, 3319/61, 3319/62, 3319/63, 3319/59, 3319/23, 3319/22, 3319/24, 3319/26, 3319/15, 3302/3, 4922/12, 4922/13, 4922/17, 4922/21, 4922/20, 3252/3, 3319/14, 3319/67, 3319/66, 3319/21, 3211/24, 3211/25, 3211/17, 3211/36, 3211/37, 4913/7, 4913/8, 3153/13, 3119/54, 3153/12, 3153/9, 3119/36, 3119/52, 3211/35, 3119/15, 3153/7, 3153/16, 3153/11, 3153/14, 3153/17, 3153/10,

3119/53, 3119/51, 3153/3, 3211/14, 5267, 3211/43, 3211/42, 3211/23, 3211/39, 3212, 4913/3, 4913/6, 4913/10, 4913/9, 3211/51, 4913/1, 3153/2, 3119/39, 3119/41, 3119/42, 3119/40, 3119/26, 3119/4, 3119/34, 3119/6, 3119/37, 3119/38, 3119/11, 4910/13, 3119/13, 3119/28, 3119/29, 3319/34, 3319/45, obr. 0004, gm. m. Ustroń, pow. cieszyński, oraz terenem części działki ewid. nr 3211/49, obr. 0004, gm. m. Ustroń, pow. cieszyński.

Zakres wpisu do rejestru zabytków obejmuje ww. zespoły zabudowy wraz z ww. terenami działek ewidencyjnych – zgodnie z oznaczeniem na załączonych mapach, stanowiącej integralną część niniejszej decyzji (zał. 1, 2, 3, 4). Ochronie konserwatorskiej podlegają: gabaryty, bryły i wygląd zewnętrzny budynków oraz ich rozplanowanie i relacje przestrzenne między nimi. Niniejszym wpisem do rejestru zabytków nie obejmuje się wnętrz budynków.

2) umorzyć postępowanie w zakresie budynku sanatorium uzdrowiskowego „Równica" wraz z przewiązką, przy ul. Sanatoryjnej 7 (zlokalizowanego na działce ewid. nr 3319/52, obr. 0004), budynku dyrekcji uzdrowiska przy ul. Sanatoryjnej 1 (zlokalizowanego na działce ewid. nr 3319/51, obr. 0004), budynku dawnego domu zdrojowego, obecnie Instytutu Zdrowia, przy ul. Sanatoryjnej 7 (zlokalizowanego na działce ewid. nr 3319/53, obr. 0004) oraz terenu działek ewid. nr 3319/51, 3319/52, 3319/53, 4922/11, obr. 0004 Ustroń, gm. Ustroń, pow. cieszyński;

3) nie wpisać do rejestru zabytków województwa śląskiego terenu pozostałych działek ewidencyjnych, objętych niniejszym postępowaniem administracyjnym.

UZASADNIENIE

Sprawa była już przedmiotem rozpoznania przez tut. organ, który wydał dn. 08.09.2023 r. decyzję o wpisie do rejestru zabytków, jednakże została ona uchylona przez organ drugiej instancji tj. Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a sprawę przekazano do ponownego rozpatrzenia:

Decyzją z dn. 08.09.2023 r., znak: K-RD.5140.78.2022.MB, Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Katowicach, po postępowaniu przeprowadzonym z urzędu, **wpisał** do rejestru zabytków nieruchomych województwa śląskiego pod numerem A/1257/23 zespół zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Ustroń-Zawodzie w rejonie ulic Sanatoryjnej, Szpitalnej i Zdrojowej, w miejscowości Ustroń, pow. cieszyński, woj. śląskie, składający się z obiektów: 1. dom ,,Magnolia" (ul. Szpitalna 15), 2. dom ,,Maciejka" (ul. Szpitalna 19), 3. dom ,,Tulipan" (ul. Szpitalna 21), 4. dom ,,Złocień" (ul. Szpitalna 31), 5. dom ,,Malwa (ul. Szpitalna 45), 6. dom Róża" (ul. Szpitalna 1), 7. budynek szpitala reumatologicznego (ul. Szpitalna 11), 8. budynek dyrekcji uzdrowiska (ul. Sanatoryjna 1), 9. budynek sanatorium Równica" (ul. Sanatoryjna 3), 10. budynek dawnego domu zdrojowego (ul. Sanatoryjna 7), 11. dom ,,Narcyz" (ul. Zdrojowa 9), 12. dom ,,Wilga" (ul. Zdrojowa 7), 13. dom ,,Elektron" (ul. Zdrojowa 5), 14. dom ,,Kos" (ul. Zdrojowa 12), 15. dom ,,Jaskółka" (ul. Zdrojowa 10), 16. dom ,,Orlik" (ul. Zdrojowa 8), 17. dom ,,Diament" (ul. Zdrojowa 3), 18. dom ,,Muflon" (ul. Sanatoryjna 32), 19. dom ,,Daniel (ul. Sanatoryjna 32a), 20. dom Rosomak" (ul. Zdrojowa 2), 21. budynek Śląskiego Centrum Rehabilitacji (ul. Zdrojowa 6); wraz z terenem dziatek ewidencyjnych nr: 3569/71, 3569/78, 3569/14, 3569/11, 3569/91,3569/85, 3569/80, 3569/66, 3569/76, 3569/89, 3679/8, 5142, 3569/87, 3660/2, 3549/23, 3549/21, 3569/74, 3553/3, 4936/6, 3530/5, 3569/73, 3569/77, 3679/9, 3569/90, 3569/86, 3569/92, 3569/79, 3569/72, 4937/3, 3569/7, 3548/8, 3548/10, 3569/88, 4934/6, 3569/81, 3569/20, 4943/2, 3569/17, 4934/15, 3569/19, 3679/7, 3706/25, 3706/21, 3706/24, 3677/4, 3677/9, 3671/8, 3673/4, 4934/17, 4934/9, 3549/25, 3549/5, 3549/6, 3549/7,3569/93, 3569/94, 3569/95, 3569/96, 3548/9 3569/82, 3549/26, 3549/19, 3549/11, 3549/17, 4937/4, 3549/24, 3549/22, 3569/75, 3550/7, 4934/16, 4934/18, 4934/ 19, 3569/84, 3569/83, 3416/23, 3416/32, 3416/31, 3416/30, 3411/29, 3411/21, 3416/6, 3411/20, 3411/19, 3411/24, 3411/22, 3411/18, 5106, 3411/17, 3411/32, 3319/52, 3411/27 3411/25, 4932/3, 3319/51, 3319/3, 3319/53, 4922/11, 3319/34, 3319/45, 3319/48, 3319/47, 3319/60, 3319/5, 3319/63, 3319/59, 3319/62, 3211/39, 3319/67,4922/12, 3319/15, 3319/26, 3319/66, 3319/14, 4922/13, 3302/3, 4922/17, 4922/21,4922/20, 3319/23, 3319/24, 3252/3, 3319/21, 3319/22, 3212, 3211/42, 3211/23, 3211/24, 3211/25, 3211/35, 3211/17, 3211/36, 3119/4, 3119/34, 3119/40 3119/26, 3153/2, 3119/39, 3119/41, 3119/42, 3119/6, 4910/13, 3119/11, 3119/38, 3119/37 3119/51, 3153/3, 3153/7, 3153/14, 3211/43, 4913/3, 3153/11, 3153/15, 4913/6, 3153/10, 3119/29, 3119/53, 3119/15, 3119/13, 3119/28, 3119/52, 3119/36, 3153/9, 3153/12, 4913/7, 3119/54, 3153/13, 4913/8, 3211/37,

4913/10, 4913/9, 5267, 4913/1, 3211/51 (całości) oraz nr 3569/62, 5056/1, 3416/14, 4932/2, 3211/49, 3211/14 (w części), obr. 0004 Ustroń, gm. Ustroń, pow. cieszyński, woj. śląskie.

Od ww. decyzji wniesiono odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Decyzją z dn. 29.10.2024 r., znak: DOZ-OAiK.650.970.2023.UB, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego uchylił ww. zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Na ww. decyzję Ministra wniesiono skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dn. 16.01.2025 r., sygn. akt VII SA/Wa 2915/24 oraz orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dn. 21.05.2025 r., sygn. akt II OSK 773/25, utrzymały ww. decyzję Ministra w mocy. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego pismem z dn. 02.07.2025 r. (wpływ dn. 14.07.2025 r.), znak: DOZ-OAiK.650-.970.2023.UB.zwr, zwrócił całość akt sprawy do tut. organu.

Wobec powyższego ponownie przeanalizowano zgromadzoną dokumentację w sprawie oraz włączono do akt sprawy dodatkowe materiały, m.in. archiwalne fotografie dzielnicy Ustroń-Zawodzie. W dn. 21.01.2026 r. z aktami sprawy zapoznała się jedna ze stron postępowania. Pismem z dn. 23.01.2026 r. jedna ze stron postępowania zajęła stanowisko w sprawie. Obwieszczeniem z dn. 30.04.2026 r. zawiadomiono strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Żadna ze stron nie skorzystała z tej możliwości w wyznaczonym terminie.

Ustalono co następuje:

Dzielnica leczniczo-rehabilitacyjna Ustroń-Zawodzie powstała w latach 1968–1988 (architekci: Henryk Buszko, Aleksander Franta, Tadeusz Szewczyk) jako zaplecze wypoczynkowe dla mieszkańców Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego, stanowiąc ikoniczny przykład wczasowej architektury socmodernistycznej. Należy wskazać, że wartość całego założenia została wykreowana przy wykorzystaniu walorów malowniczego usytuowania, w miejscu stanowiącym atrakcję turystyczną regionu, po wschodniej stronie rzeki Wisły, w dzielnicy Zawodzie, położonej u stóp gór Równicy i Polanicy, w sąsiedztwie stacji kolejowej. Od 1959 r. obszar włączono w beskidzki pas uzdrowiskowo-wypoczynkowy Ustroń–Wisła–Szczyrk i rozpoczęto jego zagospodarowanie architektoniczne. Zaplanowano wówczas sieć tzw. *gniazd* z ośrodkami wczasowymi. Celem tych działań było stworzenie strefy przeznaczonej do wypoczynku pobytowego, lecznictwa uzdrowiskowego i baz turystycznych skupionych w zabudowie gniazdowej wzdłuż magistrali drogowej tego pasa. W ramach programu w latach 1959–1970 wzniesiono zespół hoteli w Jaszowcu i Wiśle. W 1966 r. przystąpiono do realizacji kolejnego gniazda, jakim była dzielnica leczniczo-rehabilitacyjna Ustroń-Zawodzie, zaprojektowana z myślą o siedmiu tysiącach użytkowników. Jak informowały raporty z czasów prowadzenia budowy, w ramach owego projektu zaplanowano:

- szpital reumatologiczny (360 łóżek) z własnym zapleczem zabiegowo-balneologicznym,
- sanatorium (800 łóżek) połączone z zakładem przyrodoleczniczym o wydajności około 5000 zabiegów na dobę (kuracja typu „łóżko - wanna - łóżko”),
- domy leczniczo-rehabilitacyjne (26 obiektów po 200 łóżek), których mieszkańcy korzystaliby z zabiegów w zakładzie przyrodoleczniczym,
- zespół usługowy z halą spacerową, pijalnią wód, salową widowiskowo-kinową, salami ekspozycyjnymi, sklepami i usługami rzemieślniczymi oraz lokalami gastronomicznymi (restauracje, bary, kawiarnie),
- usytuowany nad brzegiem Wisły park sportowy z basenami otwartymi i krytymi, kortami, boiskami i lodowiskiem,
- obszar rekreacyjny w formie półurządzonego parku przenikającego cały teren dzielnicy i łączącego się bezpośrednio z łąkami i lasami na zboczach Równicy.

Dzielnicę sanatoryjno-uzdrowiskową realizowano przez wiele lat, jednak nie wszystkie zamierzenia urzeczywistniono. Autorami całego kompleksu byli cenieni architekci Henryk Buszko, Aleksander Franta i Tadeusz Szewczyk, z którymi współpracowali konstruktorzy Konrad Korpys i Jaromin Bohoniuk. Szpital reumatologiczny, wchodzący w skład zespołu, projektowali architekci pod kierunkiem Andrzeja Chlipalskiego. Biuro Buszko, Franty i Szewczyka opracowało koncepcję przestrzenną dzielnicy z wieloplanowym układem obiektów o formach zgeometryzowanych (sanatorium, zakład przyrodoleczniczy, zespół usługowy), który skontrastowano z rozciągniętym układem domów rehabilitacyjnych o charakterystycznych piramidalnych formach, kojarzących się z luźno porozrzucanymi skałami, leżącymi wśród lasów na zboczach gór.

Rozpoczęta w 1967 r. budowa dzielnicy leczniczo-rehabilitacyjnej w Ustroniu Zawodziu stanowiła zamierzenie dotychczas w kraju bezprecedensowe, ze względu na rozmiar inwestycji, jak i na jej kompleksową realizację. Obszar przeznaczony pod projektowaną dzielnicę uzdrowiskową Zawodzie miał orientacyjne wymiary 3 kilometry szerokości (od drogi na Równicę na południu do tzw. pętli północnej) oraz pół kilometra

w kierunku wschód-zachód (od podnóża skarpy wiślanej do linii lasu na zboczu Równicy). Obszar posiada ekspozycję głównie w kierunku zachodnim i jest dobrze nasłoneczniony. Ma też charakter stoku przeciętego jarami (debrami) w kierunku prostopadłym do poziomic zbocza. Należy wskazać na krajobrazowo-regionalne podejście architektów dzielnicy, którzy zastosowali autorską metodę „wiązania formy zabudowy z podłożem" polegającą na „upodabnianiu" zabudowy do środowiska naturalnego i kulturowego poprzez działania w trzech głównych typach kubatur – dużych, średnich i małych oraz jako czwarta miała być zastosowana forma syntezy trzech poprzednich (każda z form charakteryzowała się swoistym cechami takimi jak: wielkość, kształt, elementy tworzące, faktura oraz kolor; każda z cech była inaczej interpretowana w każdym z typów zabudowy). Obiekty domów leczniczo-wczasowych zostały ukształtowane w postaci charakterystycznych „piramid", których bryła została przez projektantów wyprowadzona z przekątniowego przecięcia sześcianu, co daje różne w kształcie zarysy trójkątne w każdym widoku. Pozwala to na kształtowanie rozłożystych parterów budynków o funkcji gastronomicznej i socjalnej oraz zwężających się ku górze kondygnacji mieszkalnych. Takie kształtowanie zapewniło obiektom dobrą korespondencję z otaczającym krajobrazem. Zastosowano materiały współgrające z chłodną kolorystyką gór – szary beton, stal, drewno, szkło. Wyraz plastyczny brył ma przywoływać skojarzenie z rozrzuconymi na stoku kamieniami. Pomimo ogólnej powtarzalności formy obiektów, każdy z nich posiada indywidualnie kształtowany detal elewacji i zindywidualizowaną artykulację. Każdy obiekt obejmuje program funkcjonalny dla 200 łóżek. Na tle „piramid" wyróżnia się kompleks sanatorium i domu zdrojowego, połączonych przewiązką, przed którymi ulokowano budynek dyrekcji. Obiekty te posiadają formy zwartych prostopadłościennych brył, przy czym budynek sanatorium „Równica" dominuje nad pozostałą zabudową całej dzielnicy (obiekty wpisane do rejestru zabytków nieruchomych województwa śląskiego pod nr A/1678/2026 decyzją z dn. 16.06.2026 r. jako zespół zabudowy uzdrowiskowej).

Po ponownym przeanalizowaniu sprawy ustalono, że objęty niniejszym postępowaniem obszar *de facto* składa z dwóch zespołów zabudowy, powstałych w podobnym czasie, rozdzielonych doliną potoku Gościradowiec (zespoły powstałe w etapach realizacyjnych I i II). W dolinie tegoż potoku znajdują się zabytkowe obiekty, powstałe w okresie międzywojennym, które nie są historyczną częścią kompleksu uzdrowiskowo-sanatoryjnego. Po północnej stronie potoku zlokalizowany jest **zespół zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Dolne**, składający się z domów rehabilitacyjnych w formie tzw. piramid: domu „Magnolia" (ul. Szpitalna 15), domu „Maciejka" (ul. Szpitalna 19), domu „Tulipan" (ul. Szpitalna 21), domu „Złocień" (ul. Szpitalna 31), domu „Malwa" (ul. Szpitalna 45), domu „Róża" (ul. Szpitalna 1), oraz budynku szpitala reumatologicznego (ul. Szpitalna 11). Historyczną granicę tego zespołu wyznacza – biegnąca dookoła – ulica Szpitalna, która do dziś pozostaje w swym pierwotnym przebiegu.

Dom „Magnolia" (ul. Szpitalna 15) to tzw. piramida, a jej inwestorem była Kopalnia Węgla Kamiennego „Halemba" Ruda Śląska. Realizacja budynku przypadła na lata 1967–1978. Obiekt jest obecnie użytkowany; pełni funkcję pierwotną. Forma zachowana, a do przekształceń należy zaliczyć częściową zmianę materiału – ocieplenie, a także przekształcenie tarasu. Dom „Maciejka" (ul. Szpitalna 19) to tzw. piramida, a jej inwestorem była Stocznia im. Komuny Paryskiej Gdynia (pierwotna nazwa „Stoczniowiec") Realizacja budynku przypadła na lata 1967–1978. Obiekt obecnie nieużytkowany; bez przekształceń. Dom „Tulipan" (ul. Szpitalna 21) to tzw. piramida, a jej inwestorem były Zakłady Przemysłu Odzieżowego Bytom Obiekt wzniesiono w latach 1967–1978. Obiekt jest obecnie użytkowany; pełni funkcję pierwotną. Jego forma zewnętrzna została zachowana. Dom „Złocień" (ul. Szpitalna 31) to tzw. piramida, a jej inwestorem był Związek Zawodowy Pracowników Książki, Prasy, Radia i Telewizji, Warszawa. Budynek wzniesiono w latach 1967–1978. Obiekt jest obecnie użytkowany; pełni funkcję pierwotną. Forma zachowana (bryła nieprzekształcona). Dom „Malwa" (ul. Szpitalna 45) to tzw. piramida, a jej inwestorem była Fabryka Obrabiarek „Rafamet" Kuźnia Raciborska. Realizacja obiektu przypadła na lata 1967–1978. Stan zachowania obiektu jest dobry; obiekt użytkowany, pełniący funkcję pierwotną. Forma jest zachowana; dokonano częściowej zmiany materiału – ocieplenie, a także dokonano przekształcenia tarasu. Dom „Róża" (ul. Szpitalna 1) to tzw. piramida, a jej inwestorem był Związek Zawodowy Pracowników Handlu i Przedsiębiorczości Warszawa. Realizacja obiektu przypadła na lata 1964–1966/67. Obiekt użytkowany; pełni funkcję pierwotną. Forma obiekt jest zachowana. Dokonano częściowych przekształceń (częściowa zmiana materiału poprzez ocieplenie, a także przekształcenie tarasu).

Budynek szpitala reumatologicznego (ul. Szpitalna 11) zaprojektowali architekci Andrzej Chlipalski, Alojzy Chodak, Teresa Marosz-Kosiniak, Anna Rębowska-Sowina. Wykonawcą prac był Kombinat Budownictwa Ogólnego „Beskid" w Bielsku-Białej. Gmach wybudowano w 1976 r. Obecnie obiekt jest użytkowany i pełni funkcję pierwotną. Obiekt nieznacznie przebudowany (przekształcenia: zmiana w zakresie struktury obiektu; rozbudowa obiektu powyżej 5 kondygnacji; zmiana materiału – wprowadzenie w strefie rozbudowanej paneli fotowoltaicznych).

Na południe od doliny potoku Gościradowiec znajduje się zespół zabudowy sanatorium i domu zdrojowego, połączonych przewiązką, przed którymi ulokowano budynek dyrekcji (wpisane do rejestru zabytków nieruchomych województwa śląskiego decyzją z dn. 16.06.2026 r., nr rej. A/1678/2026). Dalej na południe od tego kompleksu znajduje się **zespół zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Górne**, który tworzą domy rehabilitacyjne, tzw. piramidy: dom „Narcyz" (ul. Zdrojowa 9), dom „Wilga" (ul. Zdrojowa 7), dom „Elektron" (ul. Zdrojowa 5), dom „Kos" (ul. Zdrojowa 12), dom „Jaskółka" (ul. Zdrojowa 10), dom „Orlik" (ul. Zdrojowa 8), dom „Diament" (ul. Zdrojowa 3), dom „Muflon" (ul. Sanatoryjna 32), dom „Daniel" (ul. Sanatoryjna 32a), dom „Rosomak" (ul. Zdrojowa 2), oraz budynek Śląskiego Centrum Rehabilitacji (ul. Zdrojowa 6).

Dom „Narcyz" (ul. Zdrojowa 9) to tzw. piramida, a jej inwestorem była Kopalnia Węgla Kamiennego „Moszczenica" Jastrzębie-Zdrój. Piramidę tę wzniesiono w latach 1967–1978. Obiekt jest obecnie użytkowany i pełni funkcję pierwotną. Forma obiektu jest zachowana, a do przekształceń należy zaliczyć częściową zmianę materiału – ocieplenie, a także przekształcenie tarasu. Dom „Wilga" (ul. Zdrojowa 7) to tzw. piramida, a jej inwestorem było Przedsiębiorstwo Usług Socjalnych Budownictwa. Realizacja budynku przypadła na lata 1967–1978. Stan zachowania obiektu jest dobry; obiekt użytkowany, pełniący funkcję pierwotną. Forma zachowana, a do przekształceń należy zaliczyć częściową zmianę materiału – ocieplenie. Dom „Elektron" (ul. Zdrojowa 5) to tzw. piramida, a jej inwestorem były Zakłady Energetyczne Okręgu Południowego Kraków, Oddział w Katowicach (później Międzyzakładowy Dom Wypoczynkowo-Rehabilitacyjny Zakładów Energetycznych Bielsko-Biała). Realizacja obiektu przypadła na lata 1967–1978. Stan zachowania jest dobry; obiekt użytkowany, pełniący funkcję pierwotną. Forma zachowana, a przekształcenia to częściowa zmiana materiału – ocieplenie. Dom „Kos" (ul. Zdrojowa 12) to tzw. piramida, a jej inwestorem była Huta Cynku Miasteczko Śląskie. Budynek powstał w latach 1967–1978. Obecnie obiekt jest użytkowany; pełni funkcję pierwotną. Forma obiektu jest zachowana, a do przekształceń należy zaliczyć częściową zmianę materiału – ocieplenie. Dom „Jaskółka" (ul. Zdrojowa 10) to tzw. piramida, a jej inwestorem była Huta im. E. Cedlera, Sosnowiec. Budynek wzniesiono w latach 1967–1978. Obiekt jest obecnie użytkowany, pełni funkcję pierwotną. Forma obiektu jest zachowana (brak przekształceń). Dom „Orlik" (ul. Zdrojowa 8) to tzw. piramida, a jej inwestorem była Huta „Florian" Świętochłowice (pierwotnie Kombinat Koksowniczy „Zabrze" w Zabrzu). Realizacja budynku przypadła na lata 1967–1978. Obiekt jest użytkowany i pełni funkcję pierwotną. Forma obiektu jest zachowana, a do przekształceń należy zaliczyć częściową zmianę materiału – ocieplenie, a także przekształcenie tarasu. Dom „Muflon" (ul. Sanatoryjna 32) to tzw. piramida, a jej inwestorem były Dębickie Zakłady Opon Samochodowych „Dębica". Realizacja: 1967–1978; stan zachowania: obiekt użytkowany, pełniący funkcję pierwotną. Forma zachowana; brak przekształceń. Dom „Daniel" (ul. Sanatoryjna 32a) to tzw. piramida, a jej inwestorem była Kopalnia Węgla Kamiennego „Borynia" (później Zakład Tworzyw Sztucznych „Krywałd-Erg" Knurów). Realizacja: 1967–1978. Obiekt jest obecnie użytkowany; pełni funkcję pierwotną. Forma zachowana, a przekształceń dokonano w zakresie materiału na balkonach od strony północnej. Dom „Rosomak" (ul. Zdrojowa 2) to tzw. piramida, a jej inwestorem były Kaletańskie Zakłady Celulozowo-Papiernicze w Kaletach. Obiekt wzniesiono w latach 1967–1978. Stan zachowania jest dobry; obiekt jest użytkowany; pełni funkcję pierwotną. Budynek Śląskiego Centrum Rehabilitacji (ul. Zdrojowa 6) to tzw. piramida, a jej inwestorem było Przedsiębiorstwo Kruszyw Katowice, później Sanatorium Huty „Łabędy". Obiekt wybudowano w latach 1967–1978. Stan zachowania obiektu jest dobry, zachował swoją formę. Obiekt jest obecnie użytkowany, pełni funkcję pierwotną. Do późniejszych przekształceń należy zaliczyć dobudowę windę od strony zachodniej.

Dom „Diament" (ul. Zdrojowa 3), zlok. na działce ewid. nr 3211/39, obr. 0004, został określony w opracowaniu badawczym pn. „Studium ochrony wartości kulturowych i krajobrazowych dzielnicy uzdrowiskowej Ustroń-Zawodzie" (w aktach sprawy) jako obiekt całkowicie przekształcony. W ocenie tut. organu obiekt ten zachował jednak najistotniejszy nośnik wartości artystycznej i historycznej, tj. sylwetę bryły o formie piramidalnej oraz pionowe pasy osi okiennych. Bryły tej nie przebudowano lub zniekształcono, lecz od północnej strony dostawiono nową niższą kubaturę, na rzucie prostokąta – nawiązującą swoim wyglądem do oryginalnej „piramidy".

Poza zakresem niniejszego postępowania znajduje się obiekt hotelu „Belweder" (ul. Zdrojowa 15), wzniesiony na bazie fundamentów jednej z nieukończonych piramid (inwestor: Farmacol; arch. Joanna Singer-Zemła; realizacja – 2001 r.). Należy wspomnieć również, iż teren obydwu zespołów zabudowy został wtórnie dopełniony drobnoskalową zabudową towarzyszącą, głównie gospodarczo-garażową (blaszaną, drewnianą, murowaną), ale także mieszkalną (parterowe lub piętrowe domy mieszkalne), o formach odbiegających od architektury zabudowy zespołu. Docelowo wymaga ona więc również uporządkowania. Po przeanalizowaniu stanu zachowania zespołów należy stwierdzić, że opisane wtórne nawarstwienia nie wpływają w sposób istotny na zubożenie walorów zabytkowych przedmiotowych zespołów zabudowy jako całości i zasługują one na objęcie ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków.

Obecnie niektóre z zabytkowych budynków położonych na terenie zespołu wymagają przeprowadzenia robót remontowych i prac konserwatorskich zmierzających do przywrócenia im właściwego stanu technicznego i estetyki. Niektóre, naruszone wtórnymi przekształceniami, wymagają również uporządkowania architektonicznego. Pomimo widocznych niewielkich śladów zużycia, czy miejscowo niekorzystnych ingerencji budowlanych, większość obiektów zachowała pierwotny charakter i prezentuje czytelne wartości typologiczne i dawne walory. Wyrazem tego są utrzymane oryginalnie ukształtowane bryły (w tym charakterystyczne piramidalne kształty), kompozycje elewacji i w większości zgodność materiałowa w ramach poszczególnych przykładów zabudowy. Fakt ten zasługuje na podkreślenie, uwzględniając obecne zróżnicowanie własnościowe budynków i wynikające z tego trudności w koordynacji przedsięwzięć remontowych i realizacji ujednoliconych rozwiązań. Negatywne skutki niespójnych działań remontowo-budowlanych szczególnie wyraźnie odczuwalne mogą być w obrębie okien i drzwi wejściowych do budynków, m. in. zróżnicowane podziały okien. Należy podkreślić, że zdecydowana większość niekorzystnych zmian jest odwracalna i w przyszłości możliwa do usunięcia lub korekty.

Analizując zebrany materiał dowodowy i stan zachowania należy stwierdzić, że wszystkie współtworzące zespoły zabudowy historyczne budynki przetrwały do dziś. Obiekty znajdują się w zróżnicowanym stanie zachowania (ogólny stan dobry, z wyłączeniem budynku domu „Maciejka" (ul. Szpitalna 19), który obecnie nie jest użytkowany). Dzięki zachowaniu układu kompozycyjnego zespołu, utrzymane zostały również pierwotne relacje przestrzenne pomiędzy poszczególnymi elementami zespołu. Obiekty zachowały swoje dawne formy. Bryły i elewacje istniejących obiektów zachowały się w stanie zasadniczo nieprzekształconym. Ponieważ przedmiotem postępowania o wpis do rejestru zabytków jest zespół zabudowy, wygląd wnętrz nie ma wpływu na ocenę wartości całego założenia. Również przekształcenia poszczególnych obiektów oceniane są w kontekście całości, a nie wartości indywidualnych architektury.

Historyczne zespoły budowlane to powiązana przestrzennie grupa budynków wyodrębniona ze względu na formę architektoniczną, styl, zastosowane materiały, funkcję, czas powstania lub związek z wydarzeniami historycznymi. W przypadku tej kategorii zabytków, wartość stanowi nie tylko forma architektoniczna budynków, ale także relacje przestrzenne między zabudową, jej historyczne rozplanowanie i kompozycja. Omawiane zespoły zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Dolne i Zawodzie Górne w Ustroniu to specyficzne przestrzenie, będące zbiorem obiektów o określonych cechach w przemyślany i uporządkowany sposób rozmieszczonych na określonym, wyodrębnionym obszarze z częściowym wykorzystaniem naturalnych górskich zboczy; niewątpliwie są przestrzenią komponowaną. Ogólne zagospodarowanie zespołów zabudowy ma wpływ na zachowanie relacji przestrzennych, skali zabudowy oraz spójności estetycznej i stylistycznej całości. Dlatego też niniejszą decyzją wpisano się do rejestru zabytków tereny działek ewidencyjnych wymienionych w sentencji decyzji, w celu ochrony historycznego rozplanowania i kompozycji zespołów. Obszar objęty wpisem do rejestru zabytków został wyznaczony w oparciu o rozgraniczenia odbierane czytelnie w terenie, z uwzględnieniem układu kompozycyjnego, osi widokowych oraz cech i wartości zabudowy współtworzącej historyczne zespoły. Przy ustalaniu granic ochrony kierowano się zasadą zachowania spójności wyznaczanego terenu oraz jego jednoznacznego zdefiniowania. Wyznaczone granice pokrywają się z zewnętrznymi granicami działek ewidencyjnych historycznej zabudowy, oddzielając wyraźnie zespoły zabudowy od sąsiadującej z nimi zabudowy mieszkaniowej współczesnej i historycznej.

Integralność kompozycyjna i czytelność zespołu została zachowana w jego ogólnych ramach. Obiekty architektoniczne dopełniane są grupami zieleni kształtowanej oraz naturalnej, zgodnie z zamysłem twórców projektu dzielnicy. Tut. organ podziela opinię, wyrażoną przez autorów opracowania badawczego pn. „Studium ochrony wartości kulturowych i krajobrazowych dzielnicy uzdrowiskowej Ustroń-Zawodzie", że nadal czytelna jest zasada kontrastu kolorystycznego – biel obiektów na tle jasnej zieleni łąk oraz ciemnej zieleni drzew i masywów leśnych. Czytelna jest ponadto zasada zgodności kierunków – ukos zbocza górskiego w harmonii z formą ukośnych krawędzi „piramid", co kształtuje charakterystyczną sylwetę. Istotnym elementem jest występowanie czytelnej panoramy i sylwety dzielnicy – widocznej z dużego dystansu (droga krajowa z kierunku Skoczowa do Ustronia). Ważnym aspektem odbioru są także widoki „zapośredniczone" i wieloplanowość odbioru w momencie obserwacji obiektów dzielnicy w kierunku doliny Wisły. Otwierają się wówczas cenne panoramy na miasto z przeciwległym pasmem Beskidów w tle (pasmo Czantorii).

Omawiane zespoły zabudowy posiadają wybitną wartość artystyczną, unikatową w skali regionu i całego kraju. Obiekty domów rehabilitacyjnych (leczniczo-wczasowych) zostały ukształtowane w postaci charakterystycznych „piramid". **W Polsce brak jest innych obiektów tego typu, o takiej skali i proporcjach.** Innowacyjność architektoniczna pozwalała na kształtowanie rozłożystych parterów budynków o funkcji gastronomicznej i socjalnej oraz zwężających się ku górze kondygnacji mieszkalnych. Takie kształtowanie

zapewniło obiektom wyjątkową relację z otaczającym krajobrazem górskim Beskidu Śląskiego (masywem Równicy). Jak już wskazywano wcześniej, wyraz plastyczny brył ma przywoływać skojarzenie z rozrzuconymi na stoku kamieniami. Pomimo ogólnej powtarzalności formy obiektów, każdy z nich posiada indywidualnie kształtowany detal elewacji i zindywidualizowaną artykulację. Każda „piramida" obejmowała program funkcjonalny dla 200 łóżek. Spośród przewidzianej łącznej liczby 28 obiektów (w I i II etapie realizacji) zrealizowano 19, z czego jeden nie został ukończony (ul. Sanatoryjna 28), a jeden całkowicie zdeformowany (hotel „Belweder", ul. Zdrojowa 15), zatem można podsumować, iż liczba zrealizowanych „piramid" wynosi 17.

W ocenie tut. organu omawiane zespoły zabudowy posiadają także bardzo dużą wartość naukową i historyczną, jako dokument rozwoju polskiej myśli urbanistycznej i architektonicznej, a także mają związek z wybitnymi architektami tej epoki – m.in. Henrykiem Buszką i Aleksandrem Frantą. Dzielnica sanatoryjno-wypoczynkowa w Ustroniu stanowi dominujący element pejzażu, ale także część lokalnej tożsamości. Omówione powyżej cechy zabytkowe zespołów zabudowy dokumentują ich historię, pozwalają na datowanie powstania oraz późniejszych przekształceń, a także dokonanie stosunkowo szczegółowej atrybucji względem określonego stylu i kontekstu kulturowego, z którego się wywodzą, przesądzając jednocześnie o ich znaczeniu dla rozpoznania dziejów miasta, regionu oraz rozwoju i trendów architektonicznych w Polsce w okresie II połowy XX w.

Odnosząc się do pisma jednej ze stron postępowania (pismo z dn. 23.01.2026 r.), tut. organ wskazuje, że nieruchomości przy ul. Szpitalnej 15 i ul. Szpitalnej 21 w Ustroniu zachowały swoje zwartości artystyczne, historyczne i naukowe oraz stanowią integralną część zespołu zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Dolne w Ustroniu, wobec czego brak jest podstaw, by „wyłączyć" je z decyzji o wpisie, a więc nie wpisywać ich do rejestru zabytków. Jak wykazano powyżej, stan zachowania całości obydwu zespołów i ich autentyzm jest nadal duży, a twierdzenie o „rozmyciu wartości historycznej i urbanistycznej" jest nieuzasadnione.

Tut. organ wskazuje, że mimo dokonanych przekształceń, stopień zachowania wartości historycznych, artystycznych i naukowych omawianych zespołów zabudowy uzasadnia objęcie ich ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków. Ponownie należy stwierdzić, że obecnie część zabytkowych budynków położonych na terenie zespołów wymaga przeprowadzenia robót remontowych i prac konserwatorskich zmierzających do przywrócenia im właściwego stanu technicznego i estetyki. Niektóre, naruszone wtórnymi przekształceniami, wymagają również uporządkowania architektonicznego. Pomimo widocznych śladów zużycia, czy miejscowo niekorzystnych ingerencji budowlanych, większość obiektów zachowała pierwotny charakter i prezentuje czytelne wartości typologiczne i dawne walory. Omawiane zespoły zabudowy to jednej z najlepiej zachowanych zespołów uzdrowiskowych w Polsce, dokumentując architektoniczne i artystyczne dokonania grupy wybitnych specjalistów, projektujących te założenia. Podkreślenia wymaga ponownie fakt, że przedmiotowe założenia są wybitnym przykładem polskiej architektury czasów PRL-u.

Jednocześnie należy wskazać, że niniejszą decyzją umorzono postępowanie administracyjne w zakresie budynku sanatorium uzdrowiskowego „Równica" wraz z przewiązką, przy ul. Sanatoryjnej 7 (zlokalizowanego na działce ewid. nr 3319/52, obr. 0004), budynku dyrekcji uzdrowiska przy ul. Sanatoryjnej 1 (zlokalizowanego na działce ewid. nr 3319/51, obr. 0004), budynku dawnego domu zdrojowego, obecnie Instytutu Zdrowia, przy ul. Sanatoryjnej 7 (zlokalizowanego na działce ewid. nr 3319/53, obr. 0004) oraz terenu działek ewid. nr 3319/51, 3319/52, 3319/53, 4922/11, obr. 0004 Ustroń, gm. Ustroń, pow. cieszyński. Obiekty te wpisano do rejestru zabytków decyzją K-RD.5140.15.2026.MB z dn. 16.06.2026 r. (nr rej. A/1678/2026) jako zespół zabudowy uzdrowiskowej przy ul. Sanatoryjnej w Ustroniu-Zawodziu. W stosunku do pozostałych nieruchomości, objętych postępowaniem, orzeczono o ich niewpisaniu do rejestru zabytków – dotyczy to działek ewidencyjnych zajętych pod drogi (ul. Szpitalna) oraz terenów doliny potoku Gościradowiec, które nie były integralną częścią zespołów zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej; w tym miejscu znajdują się historyczne obiekty budowlane, powstałe przed 1939 r. (jeden z nich został indywidualnie wpisany do rejestru zabytków, tj. willa „Źródło Żelaziste" przy ul. Gościradowiec 21, nr rej. A/1590/25 z dn. 07.07.2025 r.). Wobec tego tereny te nie mogą być uznane za część któregoś z zespołów zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej z czasów PRL-u.

Mając na uwadze powyższe, uznano, że stopień zachowania wartości historycznych, artystycznych i naukowych omawianych zespołów zabudowy uzasadnia objęcie ich ochroną prawną poprzez wpis do rejestru zabytków. Zgodnie z definicją prawną określoną w art. 3 pkt 1 *uooz*, zabytek to nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. b *uooz* ochronie i opiece podlegają układy urbanistyczne, ruralistyczne i zespoły budowlane, bez względu na stan zachowania.

W art. 7 pkt 1 jako formę ochrony wskazano wpis do rejestru zabytków, dokonywany – zgodnie z art. 9 ust. 1 – na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków z urzędu bądź na wniosek właściciela zabytku nieruchomego lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym on się znajduje.

Na tej podstawie orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie. Odwołanie od decyzji wnosi się do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie za pośrednictwem Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach. Z dniem doręczenia Śląskiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków w Katowicach oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu.
4. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji, chyba że decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności lub podlega ona natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy.
5. Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, także gdy jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.
6. Do dnia, w którym decyzja w sprawie wpisu do rejestru zabytków stanie się ostateczna, przy zabytku, którego dotyczy postępowanie, zabrania się prowadzenia prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych i podejmowania innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia substancji lub zmiany wyglądu zabytku. Zakaz ten dotyczy także robót budowlanych objętych pozwoleniem na budowę albo zgłoszeniem, a także działań określonych w innej decyzji pozwalającej na ich prowadzenie – art. 10a ustawy z dn. 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1292 ze zm.).

Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Katowicach

Anna Ostrowska
(podpisano elektronicznie)

Załączniki:

1., 2., 3., 4. Kopie mapy ewidencyjnej z zaznaczonym zabytkiem wpisanym do rejestru.
5. Pouczenie o skutkach prawnych wpisu do rejestru zabytków nieruchomych.

Otrzymują (*eDoręczenie + zał. 1, 2, 3*):

1. Burmistrz Miasta Ustroń
   (*w celu ogłoszenia obwieszczenia w BIP Urzędu i zamieszczenia na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Ustroń na okres 14 dni od daty otrzymania, a po tym terminie jego odesłanie z adnotacją o dacie wywieszenia i zdjęcia z tablicy ogłoszeń*)
2. Właściciele i użytkownicy wieczyści nieruchomości objętych postępowaniem administracyjnym w sprawie wpisu do rejestru zabytków nieruchomych woj. śląskiego
   (*w drodze publicznego obwieszczenia lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, zgodnie z art. 49 kpa - za pośrednictwem Śląskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz Burmistrza Miasta Ustroń*)

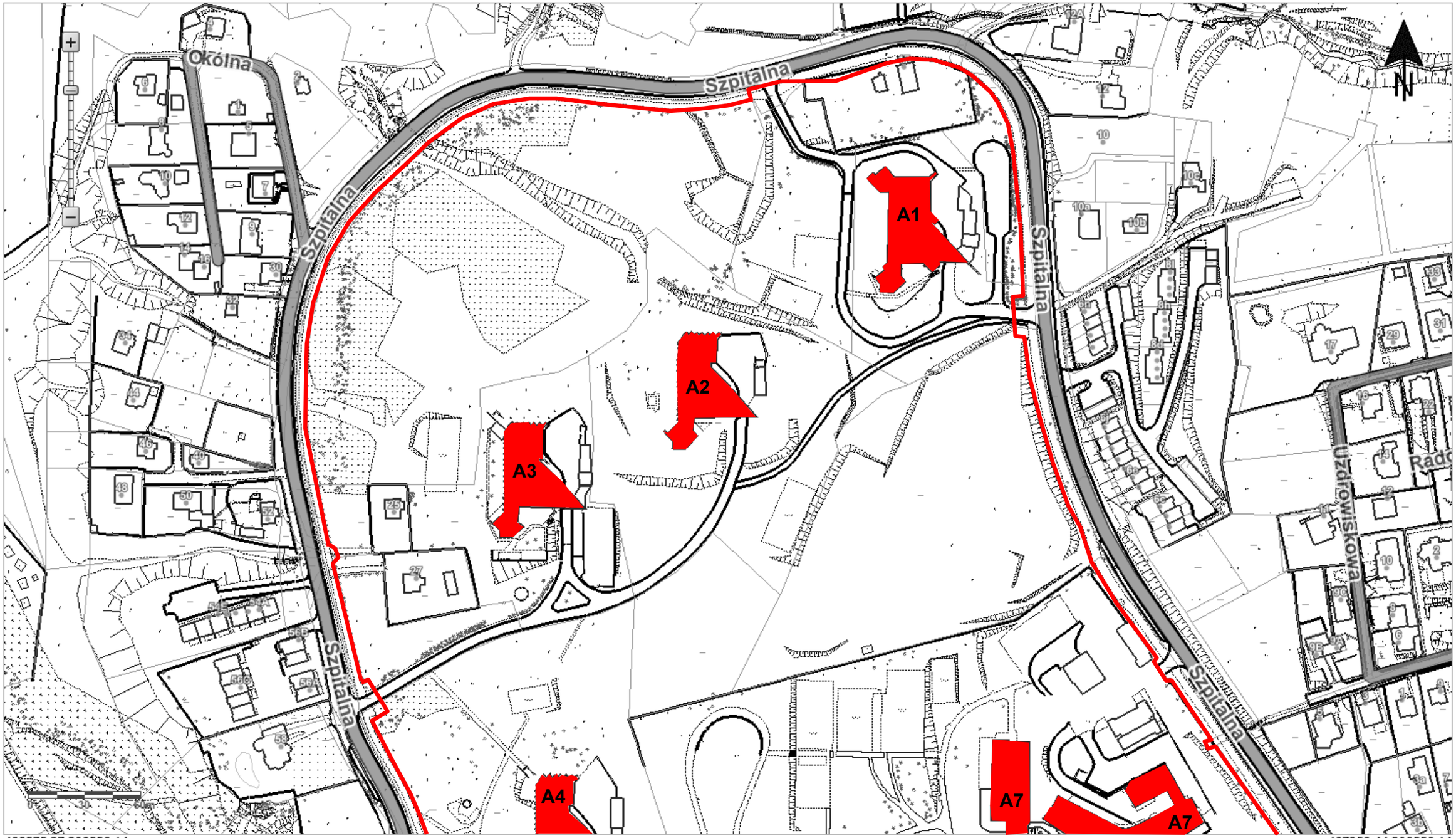
Do wiadomości (*eDoręczenie + zał. 1 i 2*):

1. Starosta Powiatu Cieszyńskiego
   (*jako organ administracji architektoniczno-budowlanej*)
2. Narodowy Instytut Dziedzictwa
3. Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków – Delegatura w Bielsku-Białej (*EZD*)
4. a/a x MB, dn. 16.09.2026

Załącznik nr 1 do decyzji z dn. 21.09.2026 r., znak: K-RD.5140.78.2022.MB
o wpisie do rejestru zabytków nieruchomych woj. śląskiego

– granice zespołu zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Dolne w Ustroniu

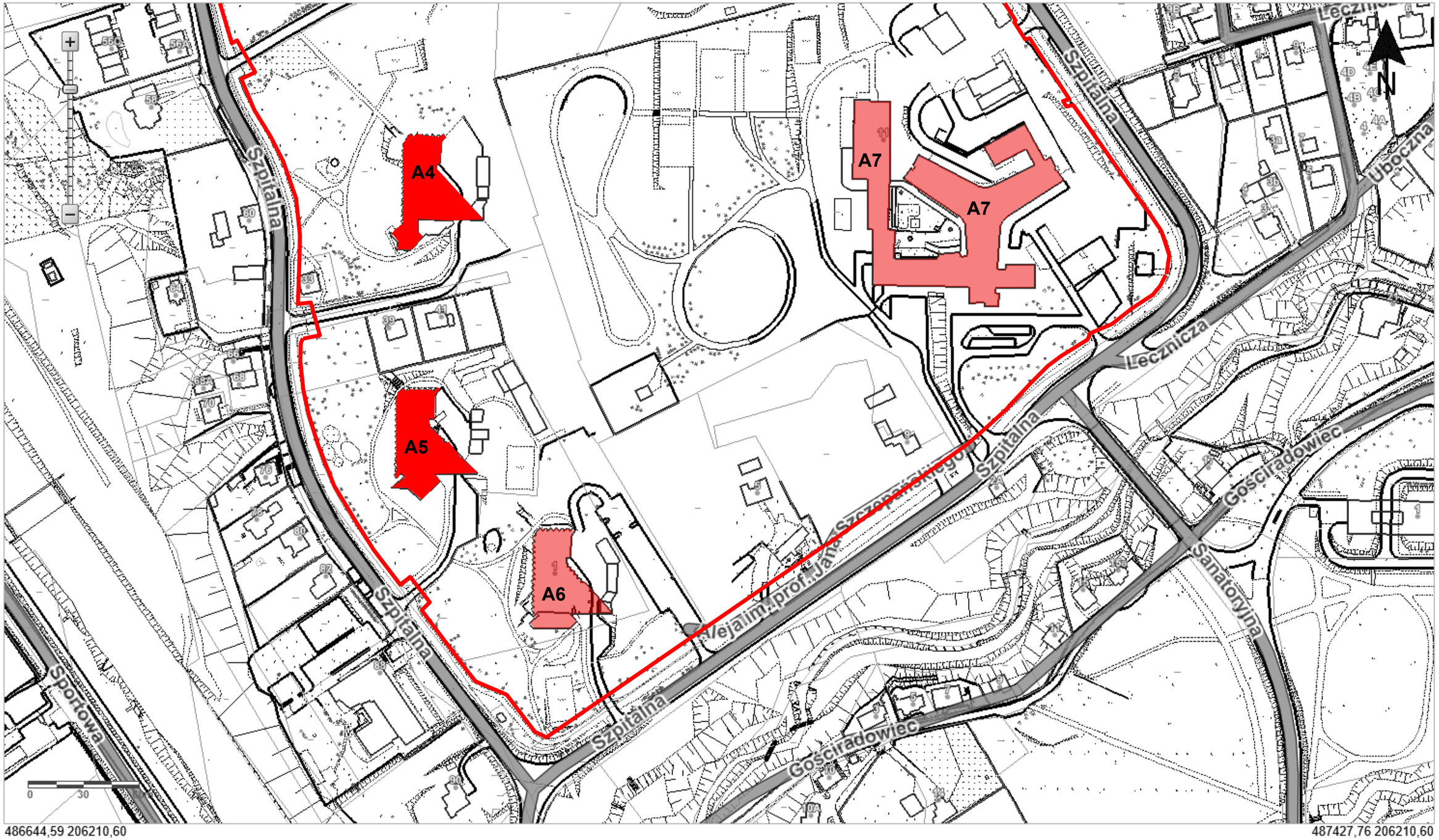
– budynki tworzące zespół zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Dolne w Ustroniu
(numeracja obiektów odpowiada numerom z sentencji decyzji)

Załącznik nr 2 do decyzji z dn. 21.09.2026 r., znak: K-RD.5140.78.2022.MB
o wpisie do rejestru zabytków nieruchomych woj. śląskiego

– granice zespołu zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Dolne w Ustroniu

– budynki tworzące zespół zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Dolne w Ustroniu
(numeracja obiektów odpowiada numerom z sentencji decyzji)

Załącznik nr 3 do decyzji z dn. 21.09.2026 r., znak: K-RD.5140.78.2022.MB
o wpisie do rejestru zabytków nieruchomych woj. śląskiego

– granice zespołu zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Górne w Ustroniu
– obszar wpisany do rejestru zabytków wcześniejszą decyzją (nr rej. A/1678/2026 z dn. 16.06.2026 r.)

– budynki tworzące zespół zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Górne w Ustroniu
(numeracja obiektów odpowiada numerom z sentencji decyzji)

Załącznik nr 4 do decyzji z dn. 21.09.2026 r., znak: K-RD.5140.78.2022.MB
o wpisie do rejestru zabytków nieruchomych woj. śląskiego

– granice zespołu zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Górne w Ustroniu

– budynki tworzące zespół zabudowy sanatoryjno-uzdrowiskowej Zawodzie Górne w Ustroniu
(numeracja obiektów odpowiada numerom z sentencji decyzji)

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	325959.1355421.1103597
Nazwa dokumentu	DECYZJA wpis USTROŃ (2026).pdf
Tytuł dokumentu	DECYZJA wpis USTROŃ (2026)
Sygnatura dokumentu	
Data dokumentu	2026-09-21
Skrót dokumentu	BA82052B3A3677C42924355412449F93C6F9B5AF
Wersja dokumentu	1.2
Data podpisu	2026-09-21 14:00:03
Podpisane przez	Anna Ostrowska Śląski Wojewódzki Konserwator Zabytków

EZD 3.132.66.66.

Data wydruku: 2026-11-17

Autor wydruku: Bulsa Michał (Stanowisko do spraw rejestru zabytków i dokumentacji zabytków)